

ת"פ 47025/12/15 - מדינת ישראל נגד מחמוד מחאמרה - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

06 אוקטובר
2016

ת"פ 47025-12-15 מדינת ישראל נ' מחאמרה(עציר)

מספר פל"א 539873/2015

מספר פל"א 548907/2015

מספר פל"א 549114/2015

מספר פל"א 549218/2015

לפני כבוד השופט יואב עטר

מדינת ישראל

המאשימה:

ע"י ב"כ עו"ד מזור טפירו

נגד

הנאשם:

מחמוד מחאמרה - בעצמו (הובא בצו הבאה)
ע"י ב"כ עו"ד רחאל מוחמד

נוכחים:

רס"ר איתי שקורי

רס"ר אביחי מרחב

החלטה

כתב האישום המתוקן מתקבל ומסומן כא/1 ויסרק על ידי המזכירות ככתב טענות.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ז, 06/10/2016 במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם בעצמו ומפי בא כוחו, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ז, 06/10/2016 במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודאתו אך לפני מספר דקות לאחר שבית המשפט לא הסתפק בכך שהסניגור הנכבד הודיע שהקריא לנאשם את כתב האישום והסביר לו את תוכנו ווידא כי הבינו טרם הודה בשמו. אלא שבית המשפט אף ווידא עם הנאשם עצמו את הודאתו והנאשם הודה בפה מלא בפני בית המשפט.

כעת מבקש הסניגור לחזור בו מהודאתו בשל העובדה שב"כ המאשימה, מיד עם תחילת מתן גזר הדין, אמרה לב"כ הנאשם כי היא גם עומדת על קיום דיון בבקשה לחילוט ערבויות, שנתבקשה בדיון קודם בשל אי התייצבותו של הנאשם.

סעיף 153 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, קובע:

- "(א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודייתה שבכתב לפני המשפט, ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודייה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו.**
- (ב) התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין במידה שיסודה בהודיית הנאשם ויחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנסיבות".**

ככלל, מתן היתר לנאשם, לחזור בו מהודאתו, הינה החריג המצריך נימוקים מיוחדים.

"לבית המשפט נתון שיקול הדעת - על פי הסמכות המסורה לו בסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי - להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו מנימוקים מיוחדים. היתר כאמור יינתן בנסיבות חריגות, בהתקיים פסול בהודייה, עקב פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו, או אם ההודייה הושגה שלא כדין באופן המצדיק פסילתה...". (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים)

וראה גם:

"בבוא בית המשפט לשקול אם לתת לנאשם רשות לחזור בו מהודאתו לפני גזר הדין, לא די, לדעתי, בבירור השאלה, אם ההודאה ניתנה בשעתה מרצונו הטוב והחופשי של הנאשם. סבורני כי גם אם השתכנע בית המשפט בכך, עוד עליו לשאול עצמו, מהי הסיבה הכנה והאמיתית אשר מביאה את הנאשם לבקש את החזרה מן ההודאה. אם סובר הנאשם, כי טעה בשיקוליו בעת שהודה, והמטרה האחת והיחידה העומדת ביסוד בקשתו היא כי תינתן לו ההזדמנות להוכיח את חפותו, כי אז נכון וראוי הוא שלא להכביד תמיד במשקלם של אותם נימוקים מיוחדים...". (ע"פ 3754/91 סמחאת נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים).

כאמור, במקרה דנן, לא רק שאין כל טענה כי הנאשם הודה שלא מרצונו הטוב והחופשי, ולא רק שסבורני כי אין זה המקרה בו יכול לטעון נאשם כי לא הבין הוא במה הוא מודה, מקום שהיה מיוצג וההודאה הוסברה לו ברחל בתך הקטנה, אלא שהטעם היחיד לבקשה (שהועלתה לאחר הטיעונים לעונש ולאחר שבית המשפט החל במתן גזר הדין) נבע מאמרה בעל פה של התובעת לב"כ הנאשם כי היא עומדת על בקשתה לחילוט ערבויות.

אין באמור בכדי לעמוד במבחנים שנקבעו בהלכה הפסוקה ביחס להתרה לחזרה מהודייה.

ככל שהמאשימה אכן תעמוד בהמשך על הבקשה לחילוט ערבויות, הרי שמן הסתם יינתן משקל משמעותי להתנהלות כפי שהובנה גם על ידי ב"כ הנאשם, כמו גם למצב הדיוני בו אנו מצויים אך דומה כי אין זה ראוי לערב מין בשאינו מינו.

בנסיבות אלו ובשים לב לשלב הדיוני בו הועלתה הבקשה, לנסיבות מתן ההודאה ולרקע לבקשה לחזור מההודייה, הבקשה נדחית.

מתן גזר הדין ימשך.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ז, 06/10/2016 במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, שעניינן בכך, שהנאשם, שהינו תושב שטחי הרשות הפלסטינית, נכנס לשטח מדינת ישראל, ושהה בה בלא שהיה בידו היתר כניסה כדין וזאת בשתי הזדמנויות במועדים ובמקומות המפורטים בכתב האישום.

מתחם העונש ההולם בעבירות אלו, בעניינים של שוהים בלתי חוקיים אשר נכנסו לישראל לצורך עבודה (וללא עבירות נלוות), הותווה בעבר הלא רחוק, על ידי בית המשפט העליון, ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש ואח' נגד ישראל (פורסם במאגרים).

מתחם העונש הועמד אז על ידי בית המשפט העליון על עונש מאסר שבין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר בפועל, לכל אירוע של כניסה לישראל שלא כחוק, ללא עבירות נלוות ובכפוף לכך שאותה כניסה היתה לצרכי עבודה על ידי נאשם נטול עבר פלילי תוך שברע"פ אלהרוש, אף כלל המתחם גם עונש של קנס, אשר גם בעניינו נקבעו הטווחים, לצד עונש של מאסר.

לצערנו, המציאות בשנה האחרונה השתנתה, מקום שהמצב הביטחוני הורע, בצורה משמעותית.

בית המשפט העליון ברע"פ אלהרוש, היה ער לאפשרות זאת, ובין השאר, צוין על ידי כב' השופט ס' ג'ובראן, כי:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העיתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת, על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה, יש לבחון על רקע נסיבות ומצב ביטחוני נתון" (ההדגשות שלי י.ע.).

בפרק הזמן של כשנה לערך, חווה מדינת ישראל גל טרור שבא לידי ביטוי בפיגועים בתדירות גבוהה תוך שלפרקים ישנה התמתנות מסוימת ולפרקים ישנה עליה ואולם לא ניתן לומר כי השלום והשלווה חזרו לשכון במדינה.

מטבע הדברים, אותם מפגעים הינם בודדים, מקרב אוכלוסייה גדולה של תושבי הרשות הפלסטינית הנכנסים לישראל לצורך עבודה, ואולם, על מנת לסנן את הכניסה כדי למנוע את כניסתם של אותם מפגעים, עושות כיום הרשויות הן צה"ל והן המשטרה, מאמץ של ממש ומושקעות תשומות רבות הן בכוח אדם והן באמצעים על מנת למנוע כניסה בלתי מבוקרת לישראל של תושבי הרשות הפלסטינית, ועל מנת לנסות ולהגן על ביטחון תושבי המדינה, תוך שנעשה מאמץ רב לאתר את אותם שוהים בלתי חוקיים, אשר הצליחו להיכנס חרף המאמץ שנעשה מלכתחילה במניעת חציית קו התפר, והכל על מנת לנסות ולמנוע את כניסת אותם מפגעים, מקום שאלמלא אותם מאמצים, הרי שניסיונות איתורם בקרב כלל אוכלוסיית השוהים הבלתי חוקיים, תהא בבחינת חיפוש המחט בערימת השחת.

על בתי המשפט לתת ידם לאותו מאמץ רב המושקע ונעשה על ידי רשויות האכיפה, בניסיון להיאבק בתופעת הכניסה הבלתי מבוקרת של תושבי הרשות הפלסטינית לשטח ישראל, על רקע המצב הביטחוני הקשה ועל רקע הסכנה הממשית והמוחשית לביטחון ולחיי הציבור, כפועל יוצא מהמצב הביטחוני הנוכחי, וכפועל יוצא מכניסתם של אותם מפגעים.

מדיניות הענישה כיום, אכן התאימה עצמה למצב הביטחוני הקשה שנוצר, ולמעשה גזרי הדין שניתנו לאחרונה, מאז ההרעה במצב הביטחוני ותחילתו של גל הטרור, כוללים גם קביעת מתחמים שונים מאלו שנקבעו ברע"פ אלהרוש, נוכח השינוי במצב הביטחוני, וגם ענישה מחמירה יותר בתוך אותם מתחמים. כך למשל, ביום 3.11.15, קבע בית משפט זה במותב אחר (כב' השופט דניאל בן טולילה) בת"פ 52634-10-15 **מדינת ישראל נ' אבו עראם** (לא פורסם) בעניינו של נאשם בעבירה אחת של כניסה לישראל שלא כחוק, (אשר נכנס לישראל כניסה אחת חד פעמית לצורך עבודה) כי על המתחם לנוע בין מאסר בפועל קצר לבין 6 חודשי מאסר בפועל (בסופו של יום הושתו 20 ימי מאסר בפועל). באותו יום 3.11.15, בית משפט זה במותב אחר (כב' השופט דניאל בן טולילה) גזר דינם של שני נאשמים שהורשעו כל אחד בשלוש עבירות שונות ונפרדות של כניסה לישראל שלא כחוק (כניסות חד פעמיות לצורך עבודה, ללא עבירות נלוות) בת"פ 6592-10-15 **מדינת ישראל נ' יוסף חמידאת ואח'** (לא פורסם). האחד ל-60 ימי מאסר בפועל והאחר ל-75 ימי מאסר בפועל, תוך שעמד על האמור ברע"פ אלהרוש, לעניין השפעת המצב הביטחוני על מדיניות הענישה.

ביום 9.11.15, בת"פ 1349-11-15 **מדינת ישראל נ' דגאגמה** (לא פורסם) נדרש חברי, כב' השופט בן טולילה שוב לאותה סוגיה, בעניינו של נאשם אשר הורשע בשתי עבירות שונות ונפרדות של כניסה לישראל שלא כחוק (כניסות לצורך עבודה וללא עבירות נלוות) עמד על השינוי במדיניות הענישה, נוכח ההרעה במצב הביטחוני, עמד שוב, על האמור ברע"פ אלהרוש, לעניין הצורך לבחון את מתחם העונש ההולם, ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק על רקע נסיבות ומצב ביטחוני נתון המשתנים מעת לעת, קבע מתחם עונש הנע בין מאסר בפועל קצר ועד 6 חודשי מאסר בפועל, ביחס לכניסה שבוצעה לאחר ההרעה במצב הביטחוני, וביחס לכניסה הנוספת שקדמה להרעה במצב הביטחוני קבע כי על מתחם העונש לנוע בין מאסר מותנה לבין 5 חודשי מאסר בפועל, כפי שהותווה ברע"פ אלהרוש.

בת"פ 44850-10-15 **מדינת ישראל נ' ראפת עדרה** (לא פורסם) עמד בימ"ש השלום בתל אביב יפו (כב' השופטת מ' בן ארי) על אותה הרעה במצב הביטחוני, קבע כי על מתחם העונש ההולם לנוע ביחס לכניסה אחת לישראל ללא היתר לצורך עבודה, בין מאסר מותנה לבין 7 חודשי מאסר בפועל, ולאחר שעמד על עברו הפלילי של אותו נאשם דן את אותו נאשם, לחודשיים מאסר בפועל אשר אליהם הצטבר מאסר מותנה בן 3 חודשים אשר הופעל.

בת"פ 10902-11-15 **מדינת ישראל נ' ג'בור** (לא פורסם) נדרש אך ביום 12.1.16 בית משפט השלום בראשון לציון לאותה סוגיה, ודן נאשם בגין 3 עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, ל 45 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וקנס בסך 1,000 ₪.

בת"פ 48697-10-15 **מדינת ישראל נ' אלקרים** (פורסם במאגרים) נדרש בית משפט השלום בנצרת ביום 25.10.15 לסוגיה ודן נאשם צעיר נטול עבר פלילי בגין כניסה אחת לישראל ללא עבירות נלוות, ל-32 ימי מאסר בפועל, מאסר

על תנאי והתחייבות.

בת"פ 38532-10-15 **מדינת ישראל נ' אבו עליה** (פורסם במאגרים) נדרש בית המשפט השלום בנצרת לאותה סוגיה ודן נאשם בן 19 ללא הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירה אחת של כניסה לישראל שלא כחוק, ללא עבירות נלוות, ל-32 ימי מאסר בפועל, מאסר מותנה, והתחייבות.

בת"פ 43418-01-16 **מדינת ישראל נ' עואודה סמיר** (טרם פורסם) הועמד מתחם העונש ההולם ביחס לכל כניסה לישראל לאחר ההחמרה במצב הביטחוני בטווח של בין מאסר קצר בפועל לבין 6 חודשי מאסר בפועל. על אותו נאשם הושתו 60 ימי מאסר בפועל בגין שלוש כניסות ללא עבר פלילי וללא עבירות נלוות.

בת"פ 32563-11-15 **מדינת ישראל נ' מחארזה ואח'** (טרם פורסם) הועמד מתחם העונש ההולם ביחס לכל כניסה לישראל לאחר ההחמרה במצב הביטחוני בטווח שבין מאסר קצר בפועל לבין 6 חודשי מאסר בפועל ונקבע ביחס לכניסות לישראל שקדמו להחמרה במצב הביטחוני כי יש להחיל את המתחם שנקבע ברע"פ אלהרוש. הנאשם 2 נדון בגין שתי כניסות לישראל, האחת לפני ההחמרה במצב הביטחוני (מפברואר 2015) והשנייה לאחר ההחמרה, ל-40 ימי מאסר בפועל, ואילו הנאשם 1 נדון בגין שתי כניסות לישראל (האחת משנת 2012 והשנייה לאחר ההחמרה במצב הביטחוני) למאסר בפועל בן חודש ויום.

בחודשים האחרונים התגבשה שורה ארוכה של גזרי-דין בהם נקבעו מתחמי עונש הנעים בין מאסר קצר בפועל לבין שישה חודשי מאסר בפועל, ביחס לכל אירוע של כניסה לישראל לאחר ההרעה במצב הביטחוני, ובמקביל - כחוט השני בכלל פסקי-הדין שניתנו בעת האחרונה בבית משפט זה אומצה המדיניות לפיה ביחס לכניסות ישנות יותר אשר קדמו להרעה במצב הביטחוני יוחל מתחם העונש שהותווה ברע"פ אלהרוש.

תקצר היריעה מלפרט את כמותם הרבה של גזרי-הדין שניתנו בעת האחרונה בעניין זה, ואך כדוגמא יפורטו להלן מספר גזרי-דין.

בת"פ 34496-03-16 **מדינת ישראל נ' אלחריזאת ואח'** (10.4.16) הועמד מתחם העונש ביחס לכל אירוע של כניסה לישראל שלא כחוק לאחר ההרעה במצב הביטחוני בין מאסר קצר בפועל לבין שישה חודשי מאסר בפועל. על שניים מהנאשמים שם אשר עברם הפלילי כלל הרשעות קודמות (לנאשם 1 הרשעה אחת, לנאשם 2 שתי הרשעות) בעבירות של כניסה לישראל (ללא עבירות נלוות או אחרות) ואשר היה תלוי בעניינם מאסר מותנה בר-הפעלה, הושתו עונשי מאסר בפועל בני שלושה חודשי מאסר, והמאסרים המותנים הופעלו מחציתם במצטבר ומחציתם בחופף (סך-הכול ארבעה וחצי חודשי מאסר בפועל).

בת"פ 54155-03-16 **מדינת ישראל נ' עודה ואח'** (6.4.16) הועמד מתחם העונש ביחס לכל אירוע של כניסה לישראל לאחר ההרעה במצב הביטחוני בטווח שבין מאסר קצר בפועל לבין שישה חודשי מאסר בפועל. בעניינו של הנאשם 1 שם, אשר הורשע בשתי כניסות, האחת ישנה משנת 2015 והשנייה לאחר ההרעה במצב הביטחוני, הושתו 35

ימי מאסר בפועל ומאסר על תנאי, ועל הנאשם 2 שהורשע בשלוש עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, האחת לאחר ההרעה במצב הביטחוני והשתיים האחרות מהשנים 2013 ו-2014, הושתו 45 ימי מאסר בפועל.

בת"פ 34455-03-16 **מדינת ישראל נ' אלחריזאת ואח'** (5.4.16) הועמד מתחם העונש ביחס לכל אירוע של כניסה לישראל שלא כחוק ולאחר ההרעה במצב הביטחוני בטווח שבין מאסר קצר בפועל לבין שישה חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה, משכל אחד מהנאשמים הורשע בביצוע שתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק לאחר ההרעה במצב הביטחוני, ולאחר שצוין שלאיש מאותם נאשמים לא היה כל עבר פלילי, הושתו על כל אחד מהנאשמים 40 ימי מאסר בפועל.

בת"פ 36997-02-16 **מדינת ישראל נ' פאדי אבו טביח** (5.4.16) הועמד מתחם העונש ביחס לאירוע אחד של כניסה לישראל שלא כחוק ולאחר ההרעה במצב הביטחוני בטווח שבין מאסר קצר בפועל לבין שישה חודשי מאסר בפועל. אותו נאשם אשר הורשע בעבירה בודדת של כניסה לישראל שלא כחוק ואשר באמתחתו עבר פלילי שכלל שלוש הרשעות קודמות בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והפעלת הכרזת שטח סגור נדון לשלושה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה בן שלושה חודשים הופעל חציו במצטבר וחציו בחופף, וסך-הכול נדון אותו נאשם לארבעה וחצי חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 25397-02-16 **מדינת ישראל נ' עמאד אלננאר** (5.4.16) הועמד מתחם העונש ביחס לאירוע אחד של כניסה לישראל שלא כחוק ולאחר ההרעה במצב הביטחוני בטווח שבין מאסר קצר בפועל לבין שישה חודשי מאסר בפועל. אותו נאשם אשר הורשע בעבירה בודדת של כניסה לישראל שלא כחוק ואשר באמתחתו עבר פלילי שכלל שלוש הרשעות קודמות בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והפעלת הכרזת שטח סגור נדון לשלושה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה בן שלושה חודשים הופעל חלקו במצטבר וחלקו בחופף, וסך-הכול נדון אותו נאשם לארבעה חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 28726-03-16 **מדינת ישראל נ' גית** (6.4.16) הועמד מתחם העונש ביחס לכל אירוע של כניסה לישראל שלא כחוק ולאחר ההרעה במצב הביטחוני בטווח שבין מאסר קצר בפועל לבין שישה חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום נדון אותו נאשם בגין שתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, האחת מחודש מאי 2015 והשנייה לאחר ההרעה במצב הביטחוני, ל-35 ימי מאסר בפועל.

מקום בו שתי העבירות בשני האירועים המפורטים בכתב האישום המתוקן נעברו לאחר ההרעה במצב הביטחוני - סבורני כי על מתחם העונש ההולם בהינתן כל האמור לעיל, לנוע ביחס לכל אחד מהאירועים בין מאסר קצר בפועל לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

לנאשם אין עבר פלילי.

לקולת הנאשם, שקלתי את העובדה שמלבד הכניסות לישראל לא ביצע כל עבירה, וכעולה מטיעוני בא-כוחו, נכנס על

מנת לעבוד בלבד.

בנוסף שקלתי לקולת הנאשם את הודאתו המהירה והחיסכון בזמן שיפוטי. מנגד, שקלתי את עצם החזרתיות על אותה עבירה פעמיים, בהפרש זמנים קצר יחסית בתוך כשלושה שבועות.

שקלתי לקולת הנאשם גם את טענת בא כוחו כי הנאשם אחז בהיתרים עד לחודש אוגוסט 2015.

בנוסף שקלתי את הצורך בהרתעת היחיד ובהרתעת הרבים.

ביחס להרתעת היחיד, מקום בו הנאשם שב וחטא באותה עבירה פעמיים, הרי שיש צורך בהרתעה.

הצורך בהרתעת הרבים קם בשים לב לנפוצותה של עבירת השב"ח, ובשים לב לנטל המוגבר על כוחות הביטחון, הנוצר בשל ביצוע עבירות אלו, בתקופה הנוכחית בהינתן ההרעה במצב הביטחוני ובצורך לקיים ביקורת הדוקה יותר על כניסת תושבי שטחי הרשות הפלסטינית לתחומי מדינת ישראל, ובצורך להרתיע את הרבים מפני כניסה לא מאושרת לישראל בכלל, ובימים טרופים אלו בפרט, קל וחומר, נוכח הצורך לתרום למאמץ הרב המושקע במיגור התופעה, ולמצער, לצמצומה.

סבורני כי מכוח הוראות סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הגם שנקבעו שני מתחמי עונש שונים, ראוי להשית עונש כולל אחד למכלול האירועים.

ביחס לעתירת המאשימה, להשית על הנאשם קנס, סבורני כי הגם שברע"פ אלהרוש, קבע בית המשפט העליון, כי יש מקום להשתת קנס בעבירות אלו, נוכח נסיבותיו הנטענות של הנאשם, ומתוך התחשבות באותן נסיבות, יכול ויש מקום להימנע מהשתת קנס, בעניינו של הנאשם דנן.

לאור האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את השיקולים שפורטו לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 40 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 14.12.15 עד 27.12.15.

ב. 3 חודשי מאסר, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה על חוק הכניסה לישראל משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ז, 06/10/2016 במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

החלטה

יש יותר מאשר טעם של ממש בעמדת המאשימה.

ככלל עמדת המאשימה נכונה וראויה.

בנסיבות הפרטניות דנן מהטעם היחיד שעולה כי הייתה לכל הפחות מעין אי הבנה בין ב"כ הנאשם לבין המאשימה, ביחס להסכמות ביניהם, ומשהובהר גם על ידי שוטר שנכח באולם שמעבר למאמצים שעשתה המאשימה לא ניתן לומר שהסניגור לא עשה דבר להבטיח את התייצבות הנאשם, ובשים לב לכך שבסופו של יום נגזר דינו של הנאשם, לא בלי היסוס אני דוחה את הבקשה לחילוט ההפקדה חרף היותה ראויה ונכונה.

משהובהר כי הנאשם יחל בריצוי מאסרו היום, יוחזר הפיקדון לב"כ הנאשם.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ז, 06/10/2016 במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

שם הקלדנית: רחל עמר

הוקלדעלידיכפיר לוגסי